Ч. 228 (13.773). Львів, вівторок 28. серпня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

У 20-ті роковини вимаршу Українських Січових Стрільців.

Велике Лугове Свято у Львові.

ПОСВЯЧЕННЯ ЛУГОВОГО ГОРОДУ. — ПРОМОВА ПРЕОСВ. ЕП. ІВАНА БУЧКА І ПРОМОВА ЗАСТ. ГОЛОВИ ВЕЛИКОГО ЛУГУ М. КОЗЛАНЮКА. — ГЕНЕРАЛЬНА ПРОБА ВПРАВ. — ПОПОЛУДНЕВЕ СВЯТО. — ЗАКІНЧЕННЯ.

У двацяті роковини вимаршу Українських Січових Стрільців на світову війну дня 26. серпня ц. р. влаштував Великий Луг прегарне свято получене з посвяченням Лугового Городу. Ціле свято відбулося у власному, новопридбаному Луговому Городі при Вулецькій вулиці.

Вчасним ранком у неділю 26. серпня напливали до Львова карними лавами луговики з підльвівських і далеких від Львова місцевостей і прямували до Лугового Городу. День заповідався з ранку негарно. Темні хмари нависли над Львовом, у воздусі був надмір пари. Коло год. 5.30 почав падати дощ, спершу дрібний, а потім чимраз рясніший. Здавалось, що свято на тому сильно потерпить, дарма, що Провід Великого Лугу заповідав у пресі, що свято відбудеться без огляду на погоду. Одначе вже в 9-ій годині дощ перестав падати і небо почало прояснюватись. У всіх луговиків вступила надія на якнайкраще проведення свята.

Точно в год. 9-ій почалось посвячення Лугового Городу і майдану для руханкових вправ. Акту посвячення довершив Преосв. *епископ Іван Бучко* в асисті о. ігумена *Лучинського* (ЧСВВ), а о. *Назарка* (СЧВВ) Цілий город обійшов і покропив свяченою водою о. ігумен *Лучинський.*

Відтак відправив Преосв. епископ *Іван Бучко* тиху Слубу Божу в асисті тих самих священиків, при чому до Служби Божої служили питомці Духовної Академії. В часі Служби Божої приняли святе Причастіє одна луговичка й один луговик.

На раніше свято прибуло богато представників ваших громадських оранізацій і центральних установ. Всі вони зайняли місця на руханковому майдані на кріслах, а за ними суцільними лавами стояли луговики, всі в зелених однострoях і луговички в прегарних народніх одягах. У часі Богослуження грала орхестра під диригентурою п. *Манька.*

Служба Божа відправлялася високо на природній степениці, в принадно украшеній та заквітчаній каплиці! Біля каплиці стояла пропамятна, гарно виконана таблиця Великого Лугу у формі щита для вбивання цвяхів. На самій середині природної степениці, в першому ряді, був вивішений мистецький килим з українським національним гербом. Степениці були набиті гостями, учасниками свята.

Після Богослуження виголосив до луговиків високопатріотичну проповідь Преосвящений владика о. *д-р Іван Бучко.* Цю проповідь подамо в цілости в затрішньому числі. Сьогодні з технічних причин не можемо її надрукувати.

Після того виголосив святочну промову заступник голови Великого Лугу п. *М. Козланюк.* З тією промовою познайомимо наших читачів теж завтра. Ця частина свята закінчилася відіграннам лугового гимну „Гей у лузі червона калина".

Потім прийшло вбивання цвяхів до пропамятної таблиці. Воно відбувалося в найкращому місці Лугового Городу в тіни старезних дерев. Вбивання цвяхів затягнулося поза 12-ту год. в полудне. Гості в міжчасі оглядали цілий Город, зокрема малий майдан, одягальні, туші та квітниками засаджений окремий городець. Всі вони були незвичайно мило заскочені цінним набутком для українського населення у Львові як добре влаштований Луговий Город.

*

Коло год. 12.30 вполудне почалася генеральна проба вправ на великому майдані. Ця проба протягнулася далеко поза другу годину сполудня.

Щойно в третій годині пополудні вмашерували на великий майдан усі лугові руховики й руховички для перегляду та зложення звітів Луговій Старшині. Звіт приняв голова Великого Лугу д-р *Роман Дашкевич* і віиже в супроводі старшин зробив перегляд усіх сотень луговиків та луговичок. Цей церемонієл зробив на всіх присутніх помітне враження. Щойно після того пішли вправи точка за точкою, згідно з опублікованою перед святом програмою.

Пополудні була прегарна погода. Засвітило сонце й засипало цілий майдан своїми ясними проміннями. На протилежних вулецьких горбах зібралися тисячі народу, що безплатно, здалека, приглядались вправам Лугів та прислухувалися звукам орхестри.

Ледви зійшли луговики з майдану, а вже 4 сотні луговичок числом 320 в одну мить заповнили площу і станули до вправ хустинками. Вже першою вправою до народньої пісні „Човен хитається" зєднали собі — до речі вповні заслужену — прихильність гостей. Кожна дальша вправа викликувала бурю оплесків. Опісля пішли мішані вправи малих луговиків і луговичок (48). Львівська чета 14 луговичок виконала зразкову годину руханки. В тому часі вмашерувало на майдан 650 луговиків до масових вправ палицями. (Тут зазначимо, що всіх луговиків прибуло до Городу 980, а до вправ стануло по нашим обчисленням лише 650, бо поважне число львівських луговиків сповняло службу на площі, в городі, при касах і при входах).

Луговики уставились до вправ і залляли майже цілу площу. Їхні вирівнані вправи палицями робили сильне враження.

З черги львівська чета луговичок виконала при звуках пісні „Боже Великий, Творче Всесильний" і в супроводі орхестри ритмічні вправи, якими полонила всю публику. Ще більше захоплення викликала поява 12-ти малих луговичок, що до пісні „Ой джигуне, джигуне" виконали танок метеликів. Потім прийшли ще одні ритмічні вправи луговичок, а відтак мішані вправи луговиків і луговичок, які своїм масовим і рівним та добре вишколеним виконанням залишили на всіх незатерте враження.

По мішаних вежах відбулася роздача нагород для 36-ох Лугів, які найкраще списалися, а потім відбулась велика дефіляда всіх луговиків і луговичок перед старшиною Великого Лугу.

По дефіляді в год. 7 веч. зібралися всі луговики і луговички на мал. майдані, де їх попрощав голова Вел. Лугу **д-р Роман Дашкевич,** заохочуючи до загальної витревалої праці над собою в лавах Лугу. Закінчилося свято відспіванням пісні „Ой у Лузі червона калина".

На святі бачили ми ранком і пополудні представників влади а пополудні ще й двох представників уряду фізичного виховання. Довкруги Лугового Городу бачили ми доволі густо розставлені поліційні стійки.

*

На Лугове Свято прибули луговики і луговички з таких сіл: 1) Григорева пов. Бучач (понад 150 км.) — 16; 2) Бонарівки пов. Ряшів — один делегат; з мостиського повіту: 3) Година — 46; 4) Арламівськмої Волі — 4; 5) Боляновичів — 2; 4) Ляшок Гостинцевих 39; 7) Старяви 20; 8) Чижевич 10; 9) Підгатя 6; з городецького повіту: 10) Вишенки Малої 5; 11) Вишенки Великої 31; 12) Воронева 11; 13) Дубровиці 15; 14) Ясниськ 17; з любачівського повіту: 15) Салашів 8; з повіту Камінка Струмилова: 16) Батятич 37; 17) Цеперова 11; з жовківського повіту: 18) Колодения 19; 19) Майдану Мокротинського 5; 20) Фін 10; 21) Провалу 8; з львівського повіту; 22) Скнилова 71 луговиків та 23 доросту; 23) Селиськ 47; 24) Горбачів 18; 25) Ляшок Мурованих 28; 26) Сорік 69; 27) Запитова 23; 28) Малехова 30 та 10 доросту; 29) Зарудець 30; 31) Вислобік 4; 32) Бірок Домініканських 11; 33) Бірок Янівських 9; 34) Чижикова 93; 35) Германова 7; 36) Жиравки 50; 37) Рудянець 81; зі Львова та Знесіння понад 300 луговиків і луговичок; з бобрецького повіту: 38) Суходолу 83 і 9 доросту; 39) Серник 22) 40) Лопушної 32; 41) Борусова 21.

Німеччина бажає згоди з Францією.

Велика промова канцлера Гітлера.

БЕРЛІН, 27. 8. ПАТ. Ціла Німеччина під враженням святочних обходів, зорганізованих під гаслом вірности Німеччини басейнові Сари. Від кількох днів відділи молодих німецьких руховиків машерували з найдальших закутків Німеччини до Еренбрайтенштайн над Реном коло Кобленц, напроти басейну Сари. В маніфестації взяв участь канцлер Гітлер, мін. Ґебельс, та багато визначних провідників націонал-соціялістичної партії. З басейну Сари прибуло около 200 тисяч німців. У маніфестації взяло участь около 400 тисяч.

Вчора перед полуднем у Кельн відкрито виставу про життя в басейні Сари. Мін. Ґебельс виголосив промову полемізуючи з напастями преси басейну, яка нападає навіть на покійного през. Гінденбурга. Заявив, що націонал-соціялістична партія відноситься прихильно до християнства і забезпечує свободу всім віроісповіданням. Зчерги католицькі та евангелицькі священики відправили у Кобленц богослуження. Маніфестації почалися пополудні промовою канцлера Гітлера в Еренбрайтенштайн. Згадав, що німецький нарід підчас останнього плебісциту потвердив напрямні внутрішньої та закордонно політики. Одначе ще є перешкоди. Чим вони важчі, тим більше росте завзяття німецького народу. Канцлер заявив, що Німеччина живе в згоді з усіми віроісповіданнями. Уряд перевів тільки розділ церкви від держави. Означення речинця плебісциту у басейні Сари, 13. січня 1935 р. є найщасливішою подією цього року. Перед нами два завдання. Перше — обєднання Німеччини без огляду на давні партійні непорозуміння. Всіх, які заявляться за Німеччиною, приймемо з простягнутими руками і вони не жалітимуть цього. Другим завданням загоїти рани господарського життя. Зробимо все, щоби обєднати басейн Сари з Німеччиною.

Басейн Сари є давно вогнищем спору між Францією і Німеччиною. Вірю, що після вирішення цієї проблеми Франція заключить з нами щирий мир. Б. Сари є єдиним територіяльним спором, який розєднує нас з Францією. Наші спільні завдання такі великі, що треба спільно працювати, замісць поборювати себе. Канцлер висловив надію, що дэвсни, які 14. І. 1935 сповістять про обєднання басейну Сари з Німеччиною, приверчуть світові мир.

Східне Льокарно і московський імперіялізм.

Женева, 21. серпня 1934.

Східне Льокарно має бути новим знаряддям московського імперіялізму в Европі. Французькі приятелі Москви віддіють її на поталу центр. Европу з метою трівалого ослаблення Німеччини Москва має перебрати виконання завдання, яке перестала виконувати Польща, порозумівшись з Німеччиною та устaливши з нею добросусідські відносини. Та це Еріо та Барту намагаються всіми засобами підпорядкувати Польщу московському проводові.

Чим має бути Східне Льокарно, видно вже дуже добре тепер з тих відносин, що запанували в останніх тижнях на сході Европи. Московська дипльоматія витворила тут справжній „казан відьм", випари якого затроюють політичну атмосферу держав на цілім просторі від Балтійського до Чорного Моря та загострюють політичну крізу в цілій Европі. Східне Льокарно загрожує розвалити західне Льокарно, зауважив недавно цілком слушно редактор Бріке в „Журналь де Женев".

Пан Літвінов показує себе дуже добрим учеником пана Кагановича і Мануїльського, тримаючись пильно їх засади, що лише сварки між „капіталістичними" державами скріпляють „країну пролетарів". Отже большевицька дипльоматія та преса спрямовують Польщу проти Німеччини, прибалтійські держави проти Польщі, обіцяють Литві підтримання проти Польщі в справі Вильна і запевняють Польщі оборону проти Німеччини. І це має бути підготуванням „пакту взаємної допомоги"!

Незвичайно характеристична для московської тактики цькування одної держави на другу є „дипльоматична" писанина великого майстра пресової провокації, пана Карла Радека, в „Ізвестіях" (6. VIII. 1934). Він палко обурюється на фільософічний спокій „Ґазети Польскої" в справі німецької небезпеки і доводить, що для безпеки Польщі совітсько-польського та польсько-німецького пакту про ненапад не вистарчає, „бо ніякі пакти не є основою непорушної безпеки"... Тому пан Радек наказує Польщі забезпечити себе раз назавше Східним Льокарном (!?!)

Але, коли вже Польща і вважає себе забезпеченою з боку Німеччини, то лицарі „хрестового ордену" чи „лицарі великого шляху" (так титулує німців пан Радек, з якими московський уряд хоче за всяку ціну підписати пакт взаємної допомоги) — загрожують у всякім разі Чехословаччині та прибалтійським державам. „Ґеографічне становище Чехословаччини робить її одним із перших обєктів удару в разі війни", розуміється, з німецького боку, гадає пан Радек. Отже Польща має рятувати не лише Москву проти німців, а й Чехословаччину. За це пан Радек обіцяє навіть полагодити польсько-чеський спір за Тешин, але в який спосіб, — цього, як добрий дипльомат не зраджує.

В разі, колиб Польща пана Радека не послухала, загрожує він їй „старою німецькою програмою приєднання Польщі в тій чи іншій формі до „славнозвісної Центральної Европи"... „Можна булоб сказати, що це врештою справа самої Польщі, яка нікого іншого не дотикає. Але в дійсности так думати не можна, тому, що питання про таку велику країну, як Польща, та про її відносини до інших країв Европи, не є лише польською справою. Це справа цілої східної Европи, це справа цілої Европи". Так писав пан Радек. Питання про таку велику країну, як СССР, не є лише московською справою. Це справа цілої Европи, це справа цілого світу. І треба сподіватися, що світ при участи Японії цю справу розвяже на користь поневолених націй СССР.

Щоби бути цілком безстороннім, треба признати, що московська преса провокує потрохи і німців проти Польщі. Наприклад останню економічну умову між Польщею та Данціґом „Ізвестія" називають „аншлюсом" Данціґу до Польщі. Але в іншім числі вже запевняють Польщу, що ця умова — це лише німецький підступ, бо німці роблять її лише на чотири роки, щоби добути від Польщі тепер деякі політичні уступки, а пізніше відібрати і цілий коридор.

Ціла кампанія панів Літвінових, Радеків та інших за Східне Льокарно відбувається рішучо під гаслом панслявізму. Цю заржавілу зброю московського імперіялізму з царських часів витягнено не лише з наказу Еріо та спільного соціялістично-комуністичного бльоку у Франції. Панслявізм добрий не лише для того, щоби ним гнати Польщу та Чехословаччину проти Німеччини та Чехословаччину і Югославію проти Італії та Угорщини. Панслявізм остількиж відповідає напрямкові зовнішньої політики московського імперіялізму як і тенденціям розвиткові московського шовінізму в межах самого СССР.

Не треба забувати, що сучасна большевицька фразеольоґія уживається головно для експорту, де вона також не дуже потрібна, бо світова кріза спричинена Москвою працює для неї тепер автоматично. Самаж Москва прямує семимилевими кроками до трьох вікових засад московської деспотії, з якими вона властиво ніколи не розлучалася. „Православіє" треба було справді зреформувати в тім дусі, що нема бога окрім Леніна, а „великий, ґеніяльний" Сталін пророк його. Але „самодержавіє" розвинула Москва до розмірів, про які Микола II. зі своєю Державною Думою і мріяти ніколи не міг. Московську „народность" піднесено також на ніколи нечувані височінь. Коли царат за український сепаратизм карав звичайною вязницею, то за „зраду" московській большевицькій „батьківщині" особливий карний закон для України знає лише розстріл ;для членів родини від діда до внука призначені кари більше жорстокі ніж царат призначав для головного „злочинця".

Засада офіціяльної „народности" в середині держави незвичайно добре пасує до панслявізму в зовнішній політиці, тим більше, що між панслявізмом та панмосковізмом властиво ніякої істотної ріжниці нема. Його можна дуже добре вживати проти визвольної української нації у всіх славянських державах. Панславянські сентименти в Польщі справді ніколи не були сильні. Поляки не забули, що саме Москва була ініціяторкою поділів Польщі і найбільше гнітила поляків. На превеликий жаль про Чехословаччину цього сказати не можна. Там шириться тепер нова епідемія москвофільства.

М. Донцов.

Зміцнення японського війська у Манджу-Ко.

МУКДЕН, 26. 8. ПАТ. Манджурський уряд висловив свою згоду на присилку до Дайрену японських літаків. Манджурська влада рішила збільшити військові відділи на східно-китайській залізниці. З Шангтайквангу вислано до Харбіну 3 полки піхоти.

—o—

КВАСИ МІЖ СОЮЗНИКАМИ.

„Журналь де Женев" стверджує, що деякі французькі часописи ведуть кампанію з метою підмінувати польсько-французький союз. Женевська „Ля Свіс" пише, що кампанія часопису „Еко де Парі" стоїть у звязку з повними резерви становищем Польщі в справі проєкту східного пакту та інших французьких плянів. Берлінська відомість „Еко де Парі" входить в обсяг гри, яку ведуть деякі французькі кола. Все вказує на те, що хотячи накинути опінії союз з Совітами, старається відвернути цю опінію від аліянсу з Польщею.

—o—

ЯПОНСЬКО-КИТАЙСЬКЕ ЗБЛИЖЕННЯ.

БЕРЛІН, 26. 8. ПАТ. Одна з американських агентур повідомляє, що японський амбасадор у Вашингтоні Саіто і в Парижі Сато, які перебувають в Японії, розпічнуть з початком вересня спільну подорож до Манджурії, опісля відвідають Нанкін, де мають розпочати переговори з Чан-Кай-Шеком, щоби поправити китайсько-японські взаємини. В дипльоматичних колах Токіо привязують до тої подорожі велике значіння і звертають увагу, що совітсько-японські напруження викликує мабуть зворот у японській політиці супроти Китаю.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 28. СЕРПНЯ 1934.

Я. НЕСТОРОВИЧ.

З ДОЛИНИ ПРУТА
в долину Чорного Черемошу.

Туристичний репортаж з домішкою рідної економіки.

VI.

Ранній випад до Шибеного Озера.

У Гавучика спалось добре і дешево (20 сотиків від особи!). Леговище з сіна заступало гідно пружинне ліжко. Причинились до того: чотиригодинний усього сон минулої ночі і поважне число кільометрів, проміряних ногами. Вже при вечері ліпились очі і дратували розщебетані голосочки — дарма, що в рідній мові — масової прогульки золочівських дівчат і хлопців. Вони зміряючи кудись на верхи, спинились переночувати в нашій туристичній стації і довго сиділи при світлі місяця та галасували.

Вчасним погідним ранком, ще всі спали тірським, здоровим сном крім наших господарів, пішли ми впиватись красою озера, що має тут свою добру славу.

Скромніша розміром від Черемошу Шибене-річка так само голосно шуміла і сяяла відблесками сонця, а її вчора ще каламутна вода немов умилась ранком, бо просвічувала аж до дна, хоч камінчики рахуй! Згодом річка відбігла десь далеко в ліво, загубилась, щоби незабаром знову повернути, але вже у грізному провалі.

Біля лісничівки маємо „сюрприз". Маленька собачка, зовсім мов малесенький медведик, вибігає назустріч і ласиться мов знайома. Її мордочка така прекрасна і вся вона така ґротесково-небуденна, що без жалю — хоч нам спішно — бавимось з нею пів години. А як вона бавитись уміє! Ще краще як Цезар з бриндзярні. З ним я теж залюбки граюсь. Та там у мене конкурентка: ...малесенька свинка. Так! Звичайна ординарна свинка , з якою він волить переганятись, тягати її за вуха, то знову за лапу, тимбільше, що свинка прекрасно достроюється до його гри і забуває, що вона не собака. Уявіть собі картину: оба ці потішні сотворіння засипляють у траві до сонця, дотикаючись мордочками зовсім-зовсім близенько...

(Що? Вас то не бавить? Вам навіть смішно, що людина, яка 11 місяців займається цифрами ріжних економічних звідомлень чи рівнорядним ділом, може одушевлятись сценами банальної звірячої забави. Але ось-що вам пораджу: спробуйте підчас літнього відпочинку *таку* духову переміну матерії. Викрешіть у себе літоче захоплення разом з іншими радощами, які не гармонізують ані з вашою старою метрикою, з тим XIX. століттям, у якому ви родились, ані з усім укладом вашого життя і його змістом. Переконаєтесь, що це добре робить і не сором буде вам до того признатись).

Починається болотниста дорога. З озера повертають прогульковці — поляки. Наперед якась пара верхом на конях, згодом молоде мішане товариство. Ще трохи маршу і з посеред хащів просвічує гладоньке плесо Шибеного-озера, а згодом і все воно перед нами в цілій своїй величі, оправлене в рамці гірських масивів.

В переду клявза, тобто широка гребля, що нею в разі потреби спускають воду, щоби піднести рівень Черемошу і дати дарабам можливість плавати. Клявза тільки в цьому році покінчена, як це вирізьблено на одному зі стовпів і тому все її дерево свіже, незмінене ще ні дощем ні вітром.

Біля недалекого будинку орієнтаційні таблиці. І знову гуцульський кудлач хрипне від гавкання при нашій появі. На злість йому йдемо до клявзи. В неї з обох боків деревляна ґалєрія, а відтіля ще краще оглядати всю панораму. Спираємось на поруча і пробуємо теж тут, на дні озера, рахувати каміння. Даремно! Озеро мабуть глибоке і вода не така то чиста. Є її багато багато. Непотрібно хвилювались учора ізза того, що через дарабу косівських лікуванців найдемо озеро глибиною по коліна...

Признаємо згідно, що варто обійти ціле озеро довкола, заглянути до річки чи річок, що його кормлять водою, ба навіть і Попа Івана варто би звідсіля „взяти". Але багато дечого проволяє за тим, аби вертати.

Двічі траснув „Цайс" і ми вже в дорозі до бриндзярні. Минаємо знову лісничівку, (собачки не видно), а потім прекрасний будинок прикордонної сторожі, що заховавшись посеред зелені, не звернув раніше нашої уваги.

Хоч ще вчасно — проте спека вже доволі велика і ріка, що весь час пливе рядом з нами, манить до прохолоди.

Дешева приємність.

З насолодою ліземо у воду, в якій ще ніхто не купався. Прут — хоч як чистий — а всеж тільки там десь, вище вас, купають сотні людей своє тіло. А тут ви перші.

І хочеться годину — дві роскошуватись холодом благословенної течії, та свідомість обовязку наказує збиратись.

Календар на 1934 рік
із музейною вартістю.

Подорожне Бюро „Орбіс“ як творець нової мови й активний політичний пропагатор.

Вся Гуцульщина залита нині стінними... календарями. Український календар на 1934 рік, з українськими літературними назвами місяців та церковно-літературними іменами, з єдиною зміною щодо номенклятури свят: „руські“ і „польські“, врештою весь текст календаря „відбитий“ з якогонебудь іншого національного українського видання.

Його оригінальність полягає у чому іншому:

З лівого боку вгорі великий овальний кольоровий портрет маршала Пілсудського. По обох боках календаря препогані кольорові репродукції псевдо-гуцульських вишивок і двох образів Петрака.

Але навіть ця „декоративна“ сторінка не є ще у тому календарі річю найважнішою. Правдивого „блеску“ надає йому щойно невеличка статейка, поміщена внизу з правого боку. Передруковуємо її буквально, без ніякогісінських змін у мові й правописі:

Наша Держава і наша Гуцульщина.

Річпосполіта Польска займає обшар 388.320 км. квадратових. Жіє в ній 32,132.936 людей, в тим 22.208.076 Поляків і 9.924.876 людей инакшиї народности то є Русинів, Українців, Білорусинів. Німців і Жидів.

Столицев держави є Варшава (1.178.914 жителів), де урядує Президент Держави і верховні власти, та си збирaеть Сойм і Сенат, щоби радити о потребах держави.

Столицев нашого воєвідства є Станіслаів (60.256 жителів). Гуцули жиють в повітах: косівськім, надвірнянськім і коломийскім в чесли понад 100.000 людей.

Гуцульщина є знана в цілій Польщі і загранице в з красоти своїх гір і народу славного з ноші, гарних виробів, гостинности і гідности правдивого верховинця.

Польскі Легіони кемют добре гістинність Гуцулів, з помежи котрих богато пішло в ряди Легіонів. Тисячі людей з цілой польскої держави приїхує що року літом і зімов для відпихнення і подужіння (набрання путері). Уні дают зарібки Гуцулам. Ці люди стают гуцульскими побратимами і розширують скрізь по цілому світови чутку про нашу Гуцульшину і еї славні вироби.

Чим щирійше і сердечніще будемо їх гостити, тим більше їх приїде до кождого села: черeш що наші села підоймут си з нужди, так як села наших родимців, подібних до нас Гуцулів, польских верховиньців з Татр.

З поодиноких висловів виходить, що — здається — повищий текст перекладав з польської мови якийсь українець, який за гроші намагався навмисне якнайбільше покалічити рідну мову й правопис, не маючи найменшого поняття про гуцульську говірку. Деведе навіть „забувався“ і писав правильно: „жіє“, але й „жиє“, „коломийскім“, але й „косівськім“, „жителі“ (?!) але й „жителі“ і т. п. Очевидно, як довга й широка українська етнографічна земля та вокрема ціла Гуцульщина — такою дивовижею ніде не говорять і не пишуть і ні один гуцул її не зрозуміє!

Під повищою статтейкою пишається великими червоними буквами фірма видавця:

„Видавець Польске Бюро Подорожі „Orbis“.

Один свідомий гуцул прислав нам один примірник такого календаря. Ми передали його негайно до Музею Наукового Т-ва ім. Шевченка, як рідкість XX. ст.

З життя українців на Поморі.

Під увагу греко-катол. духовним чинникам. — Зворушливе свято дітей українських емігрантів-наддніпрянців. — Брак усякої організації галичан. — Пекуча потреба українського гр. кат. священика.

Дня 15. ц. м. відбулося в Торуні велике свято української кольонії з нагоди закінчення першого в Торуні садка, який для дітей наддніпрянців вела п-на Ольга Дзиндрівна, абсольвентка української семинарії в Стрию. Садок був відкритий на цілі вакації, ходило до садку 20 дітей. Діти майже всі за, винятком трьох, римо-католики, бо емігранти жонаті з польками і німками. За такий короткий час п. Дзиндрівна вивчила дітей говорити і писати по українськи, а діти на святі пописувались писанням по українськи, деклямували, читали „Кобзаря“ і вправами зі співом і танцями. Діти всі були вбрані в народні строї, яких більшість пошила вчителька. На те свято склалася теж вистава діточої песи „Весела сопілка“ і живого образу „Україна“, а закінчив спів „козацької молитви“, „О Боже Ти милосерний“. Цілість випала дуже гарно і зробила велике враження на всіх, не виключаючи матерей неукраїнок. Діти сердечно дякували своїй вчительці за науку, обдаровуючи її квітами, від комітету дякував їй голова п. Шевчук. Треба справді подивляти ту молоду людину, яка не маючи можливости найти заробіток на рідній землі, проявляє стільки саможертвенної праці серед таких чужих відносин.

Кілька слів щодо української кольонії в Торуні. Зорґанізовані тут лише придніпрянці, які мають свій Комітет. Жонаті майже всі — як сказано вище — з польками або німкинями, через те й діти всі римо-католиками і правдоподібно пропадуть для нашої нації. Не було би цього, коли би тут був священик греко-католик, бо діти з мішаного подружжя могли би бути хрещені у гр.-кат. церкві й лекше би їх виховати по українськи. На Поморі чимраз більше українців і присутність гр.-кат. священика тут конечна, бо цей зорґанізував би всіх вірних коло церкви і впливав би відповідно на мішані православно-кат. подружжя, щоби не відчужувались від української церкви і нації.

Щодо українців галичан, то вони на терені Помря не мають ніякої орґанізації і майже не втримують з собою звязку. Однак можливою була би тут покищо тільки орґанізація церковно-релігійна.

А. М.

Невтральність Польщі
на випадок конфлікту Німеччини?

ВАРШАВА, 26. 8. ПАТ. „Еко де Парі“ повідомляє з Берліна: Один польський достойник поінформував, що між Польщею і Німеччиною ведуться від довшого часу переговори з метою заключити польсько-німецький торговельний договір. Ці переговори посунулися в останніх тижня значно наперед. Договір спиратиметься на засаді абсолютної взаємности і матиме тайну клявзулю такого змісту, що на випадок заплутання Німеччини у збройний конфлікт, Польща проголосить невтральність.

Цю вістку французького щоденника рішуче заперечує Польська Телеграфічна Аґенція. Всі вістки про яку-небудь тайну клявзулю та сам хід здогадних переговорів заперечила теж аґенція Райтера покликуючись на опінію міродатних французьких кол.

КОНФЕРЕНЦІЯ МІН. ҐІРОТИ З НІМЕЦЬКИМ АМБАСАДОРОМ.

ТОКІО, 26. 8. ПАТ. Міністер закордонних справ Ґірота приняв німецького амбасадора фон Дірксена і відбув з ним 4-годинну нараду про загально-політичні справи.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 28. СЕРПНЯ 1934.

ПЕТРО МЕЧНИК. 9)

ПСИХОТЕХНІКА

й її роля у професійному порадництві.

ВИСНОВКИ.

А тепер, під кінець, вернімся до тієї справи, що про неї була мова на вступі. Діяльність нашої „Поради для вибору звання“, першої цього рода установи на українських землях у межах Польщі, а поставленої на психотехнічних основах, стрічається серед деяких кол нашого громадянства з незрозумінням, а навіть з недовірям. Загальний зміст упереджень, що про них була вже мова, такий: Що тут можна радити молодій людині, куди вона після закінчення шкільної науки має йти, коли супроти істнуючих сьогодні, з всім нам аж надто добре відомих обставин, ця молода людина скінчивши школи або не дістане взагалі ніякої праці, або буде мусіти забратися до такої, яку їй щасливий чи нещасливий припадок призначить.

Заміт цей бє, так сказатиб, в основи нашої ідеї порадництва. Відповісти на нього не тяжко.

1) Суспільні відносини, про які мова, панують не тільки в нас, але й в інших народів, і то навіть народів державних: Наприклад у Німеччині відносини під цим оглядом ще більше трагічні! А прецінь нікому не приходить там до голови піддавати в сумнів практичну доцільність фахового порадництва. Навпаки! Ідея цього порадництва там щораз більше поширюється та закріпляється, доказом чого, що там повстають щораз то нові установи, що мають ці потреби обслуговувати, — а далі величавий зріст фахової літератури, і то наукової й популярної, що засвідчувало би про загальне зацікавлення тією справою. І не диво. Коли наслідком загального безробіття — і то у всіх ділянках — попит на працю є всюди непомірно більший від її подажі, то власне тепер, цілком природно, ідея розумної діференціяції робучих сил, здорової селекції та раціонального розпровадження природної енерґії туди, де їй властиве місце, мусить прийти до голосу. Найвища пора, щоби саме тепер дістала в лоб система особистих впливів, протекційок і взаємної асекурації родинних та іншого роду клік і котерій, та щоби на її місці затріюмфувала вповні засада: кожна людина на відповідному для неї становищі й для кожного становища відповідна людина! Перевести цю засаду в життя має змогу тільки психотехніка.

2) Зокрема в нас, українців, горизонт професійних занять був і є досі дуже вузенький. Певно, що з огляду на природне положення краю, своєрідні соціяльні та господарські відносини багато родів професійних занять у нас не може мати ґрунту. Всеж таки є ще безліч таких, за які в нас ніхто не береться, хоч були би до цього всякі природні дані, а це тому, що про них у нас взагально мало або й нічого не знається. І хто покликаний до того, щоби занятися тією справою й подати молоді та суспільности потрібні інформації та ради?

3) Тоді як справа фахового порадництва у всіх культурних народів здобула собі вже повні права горожанства, тоді як навіть у Польщі є вже кілька десяток таких установ, що служать піллям цього порадництва — у нас, — коли вкінці, хоч і так доволі пізно, повстала перша й досі єдина така установа, відразу піддають у сумнів її доцільність, а навіть тихцем її саботують.

4) А врештою: Як ми будемо виглядати тоді, коли за рік або два заскочить нас законна постанова, — а тенденція в цьому напрямку вже сьогодні є, — що треба буде кожну дитину в шкільному віці, чи то з нагоди вписку до школи, чи то її зміни, чи переходу з одної школи до другої, чи її покінчення, чи вкінці з якоїнебудь іншої нагоди — провадити до чужого психотехнічного іспиту, польської або й жидівської порадні тому тільки, що нема української?.. Чи не за пізно буде щойно тоді думати про створення своєї власної?

5) А вкінці: Хто з нас знає, як сьогоднішня дійсність виглядатиме за рік, два, або десять? Очевидно, вільно тут бути кожному з нас песимістом, але не вільно нікому на своєму песимізмі спирати або будувати майбутнє суспільности або нації! Зрештою і ця відмінна дійсність ставить до нас свої окремі вимоги. Ми мусимо попехати вже раз думати передвоєнними катеґоріями, мусимо закинути шлях кволого романтизму, й до сьогочасної дійсности мусимо поставитися поважно й розумно, мусимо шукати реального ґрунту для власного життя, раціонального й доцільного підходу до всіх його нових вимог...

Тому й наша „Порадня“, хоч вона подумана й зорґанізована на зразках подібних інших установ, переважно державних націй, мусить числитися з пануючими умовинами нашого громадянського життя й тому мусить теж шукати, — а я певний, що вона згодом знайде, — свій питомий, власний ґрунт, свої власні цілі, а разом з тим свої власні методи й шляхи.

ФРАНЦУСЬКІ КОМУНІСТИ ПРОТИ ЯПОНІЇ.

ПАРИЖ, 26. 8. ПАТ. Комуністична партія в порозумінні з т-вом прихильників совітської Росії демонструвала проти акції Японії на Дал. Сході. Демонстрація, в якій взяло участь 10.000 осіб, пройшла спокійно. До легких інцидентів між демонстрантами і поліцією дійшло аж після демонстрації, в підземній залізниці. Оден поліцист і кількох маніфестантів ранені. Інша група підпалила газетний кіоск біля північного звірця.

—o—

САБОТАЖ НА ІРЛЯНДСЬКІЙ ЗАЛІЗНИЦІ.

ДЕБЛІН, 27. 8. ПАТ. Перед приходом поспішного потягу на стації Керольс Крос запримічено в одному місці недостачу шин. В останній хвилині удалось припинити потяг і недопустити до катастрофи. В тім самім місці перетято теж телеграфічні дроти і вирвано стовпи.

—o—

ЯПОНІЯ НЕ ДУМАЄ ПРО ВІЙНУ.

ТОКІО, 27. 8. ПАТ. Японський міністер скарбу в розмові з представником „Джі Шімпо“ заявив: „Японсько-совітська або японсько-американська війна це річ, про яку навіть не думається“. Коментуючи цю заяву, часопис висловлює думку, що міністер скарбу старається поважно обтяти видатки на военну фльоту, предложені міністерством маринарки.

—o—

ГОЛОСИ ЗАПЛАЧЕНІ ГОТІВКОЮ.

ВІДЕНЬ 27. 8. ПАТ. В бюрі Ляндбунду поліція перевела ревізію. Секретар парляментарної фракції Ляндбунду після переслухання поліцією скінчив самогубством. „Райхспост“ повідомляє, що підчас ревізії знайшли докази, які свідчать, що голоси Ляндбунду, зложені проти нової австрійської конституції в парляменті, мали бути заплачені централею націонал-соціялістичної партії в Мінхені. Обтяжений передусім б. віцеканцлер д-р Вінклер.

—o—

ФРАНЦІЯ БУДУЄ ТВЕРДИНІ.

ПАРИЖ, 27. 8. ПАТ. Ґенеральний штаб за згодою Военної Ради внаслідок заходу посла Богітте, члена військової комісії, приступив до будови твердині в околиці Мон Меді. Роботи коло твердині почибаються уже в найближчих днях.

НОВИНКИ

— **Вбивство при вул. Жовківській.** В неділю коло 3-ої год. попол. Белец помічник різника убив Івана Твердохліба, шевського помічника перед брамою при вул. Жовківській ч. 51. Каретка ратункового поготівля відвезла Твердохліба до шпиталю, де він помер. Бельца арештовано, який признався до вини і віддав ніж поліції. Причина: суперництво за дівчину.

— **Самогубство комуніста.** Перемиська поліція арештувала відомого комуністичного діяча Адольфа Кеппеля, який побоюючись кари за свої вчинки, повісився в арешті.

— **Син стріляє до батьків.** В Орховицях пов. Мостиська Павло Бакай, 20-літний хлопець, у суботу вечором поранив тяжко свого батька Івана; мачуху Настю тому, що батьки не погоджувалися на його женячку.

— **Обезпечення пасажирів на самоходах.** В найближчих днях появиться виконний розпорядок у справі концесіонування таксівок. Розпорядок наложить на власників самоходових дорожок і автобусів обовязок примусового обезпечення пасажирів від нещасливих випадків. У звязку з тим власники самоходів рішили скликати зїзд делеґатів союзу з цілої Польщі, щоби заснувати власне товариство обезпечень, бо приватні товариства, знаючи про примус обезпечення, ставлять за високі ціни.

— **Високі зловживання.** Перед варшавським військовим судом ведеться процес вісьмох старшин і одного сержанта, яких обвинувачено в тім, що ведучи харчеву господарку в 18. полку піхоти в Скерневіцах, допускалися від 1924 р ріжних зловживань і наразили військо на шкоду коло 250.000 зол. Головним обвинуваченим є поручник Ян Моліна, провіянтовий старшина, який ділаючи у змові з іншими старшинами, виладжував фікційні документи на доставі, вписував фальшиві рахунки, подавав фікційні назвища вояків, присвоюючи собі їхні гроші та фальшував їхні відписи, а крім того присвоював собі ріжні інші гроші. — Подібні зловживання викрито при 211. п. піхоти, де пор. Ґадомський спроневірив 100.000 зол. Судова розправа проти нього відбудеться незабаром.

— **Катастрофа з літаком** склалася 25. ц. м. у Вильні. Член місцевого Аероклюбу, 20-літній Франц Васілевський, окруживши літаком двічі летовище „на Порубанку“, упав з висоти сто метрів на вулицю. Апарат розбився цілковито, причому пільот згинув.

— **З Польщі.** Тарнівський суд засудив на 2 і пів року вязниці Франца Барана, що будучи управителем почтової аґенції і касієром Каси Стефчика, спроневірив 6.700 зол. — В Колачкові коло Бидґощі, вмерло шість осіб з родини Новіцьких, затроївшись зіпсутою вуджениною.

— **Чотири смертні присуди за підпал.** Большевицький суд у Літмі засудив чотирьох селян на кару смерти за те, що підпалили колектив. Засуджених розстріляно.

— **Летуни зударилися з горою.** Двох американських летунів Собелі і Понд вилетіли з Італії через Антлянтійський Океан до Америки. Щасливо долетіли до берегів північної Ірляндії і тут рішилися осісти на летовищі в Деблїні. Вони завернули на полудне і внаслідок густої мряки зударились зі скалою на висоті 1000 м. Літак ушкоджений, а летуни врятувалися.

— **Ріжні вістки.** У французькому містечку Гоувен помер у 88. р. життя Фелікс Део, який 62 роки був мером цього містечка. — У міському парку в Клягенсфурті знайшли склад зброї і вибухових матеріялів. — Повінь в північній Анатолії знищила сотки домів та декілька містечок. 20 мешканців потонуло. — В самоходовій катастрофі 10 км. від Арля тяжко ранена відома французька артистка Парозіс. — Ватага китайських бандитів напала на гостинницю, недалеко стації Чанкуо на східно-китайській залізниці в Манджурії і схопили 4-ох японців та 16-ть корейців. За звільнення домагаються окупу. — Самохід Бернарда Шова, яким він сам кермував, наїхав коло Уорстера на мотоцикль. Письменник вийшов з тієї катастрофи живий і здоровий, а мотоцикліст легко ранений. — У французькій концесії в Шанґаю наступив вибух. 6-ох китайців убитих, а 24-ох ранені. — Число безробітних в Італії за останній місяць збільшилося на 56.142. Усіх безробітних в Італії є 886.998. — У Шеффільді помер відомий анґлійський фізик Гікс, віцеканцлер університету. — Мадярські монархісти уладили минулої неділі велику маніфестацію у Будапешті. — Німецький уряд відобрав поштовий дебіт льондонській ґазеті „Обсервер“. — Бразилія задумує наладнати дипльоматичні взаемини з СССР. — У Зл. Державах існує фашистівська організація. Її члени ходять у білих сорочках. Провідником тієї орґанізації є Джордж Кристіянс. — 27. серпня ц. р. відбудеться у Воймуті в Анґлії нарада інтернаціоналу синдикалістів. — У найближчих днях відбудеться в Трієсті шлюб Сувіча, італійського державного секретаря з міністерства закорд. справ з Маргаретою Сталіоно. — Підчас циркової вистави в Ардр у Франції втікли три малпи. Одна з них покусала двоє дітей, яких відвезли до шпиталю.

СПОРТ.

УКРАЇНА — СЯН 8:0 (2:0)

Україна: Бутель; Олійник, Воробець; Підлісецький, Кіцила, Якимів; Сиротюк, Магоцький, Мікльош, Краєвський, Максимів.

Сян: Новицький; Романець, Побідинський; Макар, Федоровивич І., Гібалевич; Турко, Федорович II, Лагдалевич II, Партика, Біницький.

Після перебігу першої частини ніхто не міг сподіватися такої катастрофальної програної перемиської дружини. В тій частині Сян грав цілком добре і навіть мав у полі легку перевагу і при щастю міг бути вислід далеко для гостей корисніший, навіть карного перестріляли. Цілком інший хід гри був по зміні воріт. Україна цілком опановує грище, атак за атаком тягне на ворота Сяну і в міру цього ворота падуть як зрілі каштани з дерева. Що Україна вміє грати, це докладно показала у другій частині. В Україні не було слабого пункту, на перший плян вибилися Мікльош і Максимів у нападі, Кіцила у помочі і Воробець в обороні. В Сяні подобалися Турко, Романець і Новицький. Ворота добули Максимів 3, Краєвський, Мікльош, Магоцький, Сиротюк і Воробець (з карного). Видців около 900. Суддював добре п. Курцвайль.

УКРАЇНА II — ЧОРНІ III 8:1 (3:1).

Ворота добули: Крушельницький 3, Федун 2, Лісікевич, Міськів і Юськевич.

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Лехія — Гасмонея 4:1 (1:1).
ЯРОСЛАВ. Погонь І Б — Огнісько 2:2 (1:1).

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

БІЛГОРОД. Югославія — Польща 4:1.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ВАРШАВА. Варшава — Данціг 1:0 (1:0).

СТАНИСЛАВІВ. Субота: Драгош Вода — Станиславовія 4:2 (1:0). Неділя: Драгош Вода — Реверa 5:1 (3:1).

Театри.

Великий Міський Театр.
Понеділок, вівторок, середа — нечинний.

Театр Ріжнородностей.
Понеділок, вівторок, середа „Той, що змінив прізвище“.

Цирк Станєвських (вул. Пелчинська, біля тенісового корту).
У вівторок, середу, суботу та неділю по дві вистави, в год. 4-ій попол. і 8·15 веч.

Кіна.

АПОЛЬО: „Олівер Твіст“.
АТЛЯНТИК: „Утікачі“.
ВАНДА: „Погоня за чорною маскою“ „Мілон“.
КАСІНО: „Симфонія серць“.
КОЛИСЕЙ: Нечинне.
КОПЕРНИК: „Чібі“ (віденська комедія), „Баль білих діжечок“ (із Містенгет), Барту в Польщі.
МАРУСЕНЬКА: „Джені Гергардт“ і ревія.
МІРАЖ: „Свято резервістів“.
МУЗА: „Тайна жінки“.
ПАН: „Парада гумору“ Льорель і Гарді та Бастер Кітон.
ПАЛЯС: „Цілуй ще раз“.
ПАСАЖ: „Бастер наварив пива“ і ревія.
РАЙ: „Життя є гарне“.
СВІТ: „Цілунок перед зеркалом“ і „Чотирьох утікачів“.
СОНЦЕ: „Сутінки вулиці“ і ревія.
СТИЛЕВЕ: „Шість годин життя“ і оперетка: „Найдорожча жінка магараджі“.
ХИМЕРА: „Шікаго“.
УТІХА: Дама з вічного клюбу і ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 27. серпня 1934.

Відень (506.8) 16·40 Солісти, 21·10 Симфонічний концерт, **Прага** (470.2) 12·30 Сальонова орхестра, **Копенгаген** (255,1) 15·30 Радіорхестра, **Штрасбург** (349,2) 20·45 Фестіваль Вагнера, **Берлін** (356,7) 20·00 Весела радіостанція, **Гамбург** (331,9) 19·00 Літна вечірна музика, **Кельн** (455,9) 16·00 Концерт, **Ляйпціґ** (382,2) 16·00 Концерт симфонічної орхестри, **Букарешт** (365) 18·05 Концерт радіорхестри, **Будапешт** (549,5) 21·10 Концерт, **Рим** (420,8) 17·00 Концерт.

Вівторок, 28. серпня 1934.

Відень (506,8) 20·10 Богосуження Моцарта, **Прага** (470,2) 12·30 Сальоновий квартет. **Копенгаген** (255,1) 15·00 Концерт. 20·00 Орлеанська дівчина, **Берлін** (356,7) 16·00 Концерт, **Ляйпціґ** (382,2) 12·00 Концерт, **Мінхен** (405,4) 10·00 Популярна музика, 16·00 Концерт радіоорхестри, **Букарешт** (565) 20·15 Симфонічний концерт, **Стокгольм** (426.1) 20·30 Фавст, опера, **Будапешт** (549,5) 18·30 Легка музика, 22·20 Концерт, **Мілянo** (368,6) 20·45 Віденська кров, оперетка, **Рим** (420,8) 21·15 Концерт.

Львівське радіо.

Понеділок, 27. серпня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 11·56 Сигн. часу, 12·03 Метеорольоґічні вісти, 12·05 Огляд преси, 12·10 Легка музика, 13·00 Полудневий денник, 13·05 Популярна музика, 14·05 Збіжева біржа, 16·00 Концерт, 16·30 Танкова музика, 17·00 Слуховище для дітей, 17·15 Концерт солістів, 18·00 Професійна праця жінок і хатні обовязки, 18·15 Пдити, 18·45 Гутірка, 19·05 Всячина, 19·10 Програма на черговий день, 19·15 Мандрівка мікрофону по цілій Польщі, 19·40 Пісні хору Дана, 19·50 Спортові вісти, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Фейлетон, 20·12 Легка музика, 20·50 Вечірний денник, 21·02 Летунські новини, 21·12 Популярний концерт, 21·40 Фортепіян, 22·10 Фейлетон, 22·25 Спів Д. Габля, 23·00 Комунікати.

Вівторок, 28. серпня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 11·57 Сигн. часу, 12·03 Метеорольоґічні вісти, 12·05 Огляд преси, 12·10 Концерт, 12·30 Міжнародні змагання туристичних літаків, 13·00 Полудневий денник, 13·05 „В старім саді“ слуховище для дітей, 13·20 Концерт, 13·55 З ринку праці, 14·05 Збіжева біржа, 16·00 Легка музика, 17·00 Скринька П. К. О., 17·15 Концерт солістів, 18·00 Відчит, 18·15 Популярний концерт, 18·45 Летунський турнір, 19·00 Всячина, 19·10 Програма на черговий день, 19·15 Легка музика, 19·50 Спортові вісти, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Поетичний кутик, 20·15 Оперетка „Джіджі“, 22·15 Використання водних сил, 22·30 Танкова музика.

За редакцію відповідає: Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10.